

Torstai 29. marraskuuta 2001

8. katsoo, että työterveyden ja -turvallisuuden tulisi olla yhtenä prioriteettina kaikissa työn laatua edistävässä strategioissa; odottaa komission kuulevan parlamenttia luonnoksesta asiaa koskevaksi toimintasuunnitelmaksi mahdollisimman pian;
9. kehottaa komissiota tekemään kustannus-hyötyanalyysin toimista, joilla parannetaan työn laatua, jotta laadun parantamisen mukanaan tuomat taloudelliset edut kävisivät entistä paremmin ilmi;

Toteutus

10. katsoo, että vertaileva arviointi yhteisesti määritettyjen indikaattorien avulla sekä parhaiden käytäntöjen vaihtaminen voisi olla paras menettelytapa joissakin sosiaali- ja työllisyyspoliittisissa kysymyksissä Euroopan tasolla; painottaa kuitenkin, että avoin koordinaatio voi täydentää muita poliittisia välineitä ja etenkin lainsäädäntöä, mutta se ei saa korvata niitä; katsoo, että laatuun suuntautuvan politiikan tulee johtaa taattujen vähimmäisstandardien asteittaiseen kohoamiseen; korostaa tässä yhteydessä sosiaalipoliittisesta toimintaohjelmasta 25. lokakuuta 2000 antamaansa päätöslauselmaan sisältyneitä ehdotuksia lisätoimiksi;
11. katsoo, että ellei enemmistöpäätöksiä neuvostossa laajenneta huomattavasti, avoimesta koordinaatiosta voi tulla vakioväline laajentuneen Euroopan unionin sosiaali- ja työllisyyspolitiikassa;
12. vaatii Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien täyttä osallistumista erilaisiin avoimen koordinoinnin muotoihin; kehottaa omaan osallistumiseensa liittyen toteuttamaan samantyyppisen kuulemismenettelyn kuin Euroopan työllisyysstrategian yhteydessä;
13. katsoo, että sosiaalipoliittista esityslistaa on laajennettava ja mukautettava uusi laadun edistämistä koskeva prioriteetti huomioon ottaen; korostaa, että politiikan toteuttamisen valvontaa on vahvistettava; samoin on valvottava myös EU:n lainsäädännön täydellistä siirtämistä kansalliseen lainsäädäntöön;

*
* *

14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle.

22. Yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen ja petostentorjunta

A5-0393/2001

Euroopan parlamentin päätöslauselma komission vuosikertomuksesta 2000 yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta (KOM(2001) 255 – C5-0469/2001 – 2001/2186(COS)) ja komission tiedonannosta: Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Toimintasuunnitelma 2001–2003 (KOM(2001) 254 – C5-0470/2001 – 2001/2186(COS))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission vuosikertomuksen (KOM(2001) 255 – C5-0469/2001),
- ottaa huomioon komission tiedonannon (KOM(2001) 254 – C5-0470/2001),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 276 artiklan 3 kohdan ja 280 artiklan 5 kohdan,

Torstai 29. marraskuuta 2001

- ottaa huomioon työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A5-0393/2001),
- A. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) toteamat petokset ja sääntöjenvastaisuudet ovat lisääntyneet huomattavasti vuonna 2000 ja saavuttaneet noin 2,03 miljardin euron ennätysellisen summan, mikä merkitsee kaksinkertaistumista edeltäviin vuosiin nähden, ja että tämä summa jakaantuu seuraavasti:
- Tulot:
Perinteiset omat varat 1 143 milj. euroa
 - Menot:
Emotr-tukiosasto 576 milj. euroa
Rakennepolitiikka 139 milj. euroa
Sisäiset politiikat 13 milj. euroa
Ulkoiset politiikat 156 milj. euroa,
- B. ottaa huomioon, että tulopuolella todetut petokset ja säännönvastaisuudet (johtuvat ennen kaikkea tulleihin ja muihin maksuihin liittyvistä petoksista) muodostavat jo 7,5 prosenttia perinteisten omien varojen kokonaismäärästä ja että myös menopuolella ja erityisesti komission suoraan hallinnoimissa menoissa on tähän liittyen nähtävissä jyrkkä nousu,
- C. ottaa huomioon, että 576 miljoonan euron suuruiset petokset ja sääntöjenvastaisuudet maatalousmenoissa ylittävät selkeästi edeltävien vuosien tason,
- D. katsoo, että nämä luvut ovat hälyttäviä, vaikka niiden kasvu johtuukin osittain siitä, että petostentorjuntatoimia on tehostettu,
- E. ottaa huomioon, että havaitsematta jääneisiin petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin liittyvät todelliset summat ovat luultavasti vieläkin suurempia,
- F. ottaa huomioon, että todelliset summat ovat varamsti merkittävästi suurempia muun muassa siksi, että jäsenvaltiot täyttivät rakennerahastojen varainhoitoa koskevan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 10/2001⁽¹⁾ mukaan rakennerahastoissa esiintyviä sääntöjenvastaisuuksia koskevan ilmoitusvelvollisuutensa erittäin puutteellisesti, ja että on siis olemassa kaksi liian pieniin summiin johtavaa tekijää, joista toinen koskee tapauksia, joita ei havaita lainkaan, ja toinen tapauksia, jotka havaitaan jäsenvaltioissa, mutta joista ei ilmoiteta OLAFille,
- G. ottaa huomioon, että edelleenkin vain pieni osa petoksella saaduista summista saadaan perityksi takaisin ja että omien varojen osalta keskimääräinen takaisinperintäaste on vuodesta 1998 lähtien pudonnut yli puolella ja on nykyään vain 13,85 prosenttia,
- H. katsoo, että kansalaisten luottamusta Euroopan unioniin ja sen toimielimiin ei heikennä itse petosten ja säännönvastaisuuksien paljastuminen, vaan se, että useimmissa tapauksissa menetettyjä rahoja ei saada perittyä takaisin ja tekijät selviävät teoistaan rangaistuksitta,
1. vaatii näiden huolestuttavien lukujen valossa tehostamaan laadullisesti petostentorjuntaponnisteluja ja ottamaan komission toimintasuunnitelmaan seuraavat painopistealueet tai korostamaan niitä voimakkaammin:
- a) talusasioita käsittelevän Euroopan syyttäväviranomaisen perustaminen viimeistään vuoden 2002 puoliväliin mennessä,
 - b) yhteisöjen taloudellisten etujen tehokas suojaaminen ehdokasvaltioissa,

⁽¹⁾ EYVL C 314, 8.11.2001, s. 26.

Torstai 29. marraskuuta 2001

- c) jäsenvaltioiden ponnistelujen tehokkaampi valvonta komission toimesta ja havaittujen epäkohtien säännönmukainen julkistaminen;
- d) kaikkien talousarvioon vaikuttavien uusien ja muuttavien lainsäädäntöehdotusten tarkastelu petosten kannalta;

Toimintasuunnitelma 2001–2003

2. pitää myönteisinä komission vuosien 2001–2003 petostenvastaiseen toimintasuunnitelmaan sisältyviä neljää strategista tavoitetta sekä siinä yksilöityjä erityistoimia, jotka ovat huomattava edistysaskel yhteisessä ja koordinoitussa petostentorjunnassa; pyytää saada säännöllisesti tietoja siitä, miten toimintasuunnitelmassa esitetyissä toiminna on edistytty;

3. korostaa kokemusten valossa jatkotoimenpiteiden ja seuraamusten tehostamista koskevan tavoitteen 1.2.2 merkitystä; muistuttaa, että parlamentti odottaa edelleen selvitystä suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta seuraamusten määräämisessä; katsoo, että ehdotus asetukseksi EMOTR:n tukiosastoon liittyvästä mustan listan järjestelmästä pitäisi esittää ennen toimintasuunnitelmassa ehdotettua vuotta 2003 ja että sitä tulee täydentää rakennerahastoja koskevalla vastaavanlaisella lähestymistavalla;

4. yhtyy komission käsitykseen toimielinten välisen kattavan toiminnan merkityksestä korruption ehkäisyssä ja torjunnassa (tavoite 3.1), mutta katsoo, että OLAFin ja komission yksikköjen välisten ehdotettujen yhteisymmärryspöytäkirjojen laatiminen ei saa kestää kahta vuotta ja että niihin tulisi sisällyttää viralliseksi neuvottelu- ja yhteistyömekanismi epäillyissä sääntöjenvastaisuustapauksissa;

Komission ja jäsenvaltioiden yhteistyö

5. korostaa jäsenvaltioiden ponnistelujen merkitystä petosten ja sääntöjenvastaisuuksien torjunnassa ja väärin perustein maksettujen summien takaisinperinnässä;

6. palauttaa mieleen esimerkiksi takaisinperinnän kasaumat Italiassa ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen Isossa-Britanniassa epäilevät sääntöjenvastaisuudet Uudesta-Seelannista tuotavan voim tapauksissa; katsoo, että nämä ovat vaikuttaneet ratkaisevasti tulopuolella todettujen menetysten lisääntymiseen;

7. pitää valitettavana, että komission vuosikertomukseen sisältyvien tietojen perusteella ei ole mahdollista todeta, missä määrin jäsenvaltioissa on saavutettu yhteisön taloudellisten etujen tehokkaampi ja yhdenmukaisempi suoja;

8. kehottaa komissiota toimimaan jatkossa niin, että se ei pelkästään luetteloilman kommentteja jäsenvaltioiden toteuttamia toimia, vaan vertailee, analysoi ja arvioi niitä, puuttuu avoimesti todettuihin epäkohtiin ja kannustaa jäsenvaltioita näin suurempiin ponnisteluihin;

Rakennerahastojen varainhoidon valvonta

9. toteaa, että kyseessä on katastrofi, kun tilintarkastustuomioistuin tulee erityiskertomuksen nro 10/2001 rakennerahastojen varainhoidon valvontaa koskevassa kohdassa 106 siihen tulokseen, että jäsenvaltioiden viranomaisten OLAFille toimittamat tiedot olivat vielä yli kuusi vuotta sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1681/94⁽¹⁾ voimaantulon jälkeen usein puutteellisia, epäluotettavia, harhaanjohtavia, vanhentuneita ja siksi melko hyödyttömiä;

⁽¹⁾ EYVL L 178, 12.7.1994, s. 43.

Torstai 29. marraskuuta 2001

10. panee hämmästyneenä merkille tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 10/2001 kohdissa 120 ja 121 esitetyt toteamukset siitä, että sekä rakennerahastoja hallinnoivien yksittäisten pääosastojen sisältä että OLAFin ja asiasta vastaavien pääosastojen väliltä puuttuu hyväksytyt ja dokumentoidut järjestelmä jäsenvaltioiden ilmoittamien sääntöjenvastaisuuksien seuraamiseksi, minkä vuoksi ilmoitettujen tapauksen analysointi ja jatkokäsittely viivästyvät huomattavasti tai jäävät kokonaan tekemättä;

11. huomauttaa komissiolle jo tässä vaiheessa, että parlamentti aikoo tulevan vastuuvapausmenettelyn yhteydessä puuttua rakennerahastojen varainhoidon valvonnan puutteisiin, ja kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille 15. joulukuuta 2001 mennessä sellaisen luettelon kaikista asetuksen (EY) N:o 1681/94 voimaantulon jälkeen ilmoitetuista sääntöjenvastaisuuksista, josta käy tapauskohtaisesti ilmi, miten suuresta taloudellisesta menetyksestä kulloinkin on ollut kyse ja missä määrin rahoja on onnistuttu perimään takaisin;

Yhteistyö ehdokasvaltioiden kanssa

12. toteaa, että yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen tehokkaammin ehdokasvaltioissa on eräs tulevien vuosien suurimpia haasteita ja että on löydettävä uusia keinoja, koska yhteisön talousarviosta suoritetaan tulevaisuudessa huomattavasti lisää maksuja ja koska riskit voivat kasvaa;

13. palauttaa mieleen Slovakiassa keväällä 2001 paljastuneen EU-varoihin kohdistuneen lahjontatapauksen ja Puolasta hiljattain kantautuneet tiedot, joiden mukaan maatalousmenojen hallinnointi- ja valvontajärjestelmän luomisessa olisi ilmennyt huomattavia säännönvastaisuuksia; korostaa, että nämä tapaukset on selvitettävä perinpohjaisesti, ja niistä vastuussa olevia on rangaistava tarvittaessa; korostaa lisäksi pitävänsä ehdokasvaltioiden toimia tällaisten tapauksen käsittelyssä tärkeänä koetinkivenä niiden EU-jäsenyydelle;

14. kehottaa OLAFia perustamaan parlamentin jo kauan kannattaman hajauttamisperiaatteen⁽¹⁾ mukaisesti toimipisteitä kaikkiin ehdokasvaltioihin vuoden 2002 puoliväliin mennessä;

15. kehottaa tilintarkastustuomioistuinta toimittamaan parlamentille viimeistään vuoden 2003 alussa kutakin ehdokasvaltiota käsittelevän lausunnon, josta käy ilmi, ovatko näiden maiden rahoitusvalvontajärjestelmät niin toimivia, että jäsenyyteen liittyvä siirtyminen yhteisön varojen hajautettuun hallinnointiin on mahdollista yhteisön taloudellisia etuja vaarantamatta;

OLAFin tutkintatoimet

16. toteaa, että OLAF oli toukokuun 2001 lopussa kirjannut ns. Case Management -järjestelmäänsä yhteensä 2343 tapausta, mutta ei voinut OLAFin valvontakomitean mukaan (OLAFin valvontakomitean viimeisimmän toimintakertomuksen kohta III-3.2) antaa tarkkoja tietoja siitä, mitä toimivaltaiset kansalliset viranomaiset olivat tehneet kussakin yksittäisessä tapauksessa, eikä siitä, oliko määrätty hallinnollisia tai rikosoikeudellisia seuraamuksia ja peritty rahoja takaisin;

17. panee huolestuneena merkille OLAFin valvontakomitean toteamuksen (toimintakertomuksen kohta IV-3.1.1), jonka mukaan OLAF on toimittanut häviävän vähäisessä määrin kertomuksia tai tietoja toimivaltaisille kansallisille oikeusviranomaisille, vaikka hyvin moniin OLAFin käsittelemistä tapauksista liittyy rikosoikeudellisia näkökohtia;

18. panee huolestuneena merkille, että tähän mennessä vain kahdessa kaiken kaikkiaan 92 tutkitusta sisäisestä tapauksesta on edetty niin pitkälle, että kansalliset tuomioistuimet ovat tuominneet syytetyt;

⁽¹⁾ Petostentorjunnan koordinoituyksikön (UCLAF) riippumattomuudesta, tehtävästä ja asemasta (Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 8/98 petostentorjuntaan erikoistuneista komission yksiköistä) 7. lokakuuta 1998 annetun päätöslauselman 3 kohdan n alakohta (EYVL C 328, 26.10.1998, s. 95).

Torstai 29. marraskuuta 2001

19. panee huolestuneena merkille OLAFin valvontakomitean toteamuksen (toimintakertomuksen kohta V-3), jonka mukaan toimielimet ja elimet ilmoittavat OLAFille epäilyttävistä tapauksista ilmeisesti enemmän tai vähemmän mielivaltaisesti tai eivät lainkaan ja rikkovat näin OLAFin tutkimuksia koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston 25 päivänä toukokuuta 1999 antaman asetuksen (EY) N:o 1073/1999⁽¹⁾ 7 artiklan säännöstä, jonka mukaan virastolle on toimitettava viipymättä kaikki tiedot, jotka liittyvät mahdollisiin petoksiin, lahjontaan tai muuhun laittomaan toimintaan; edellyttää tämän säännöksen tiukkaa noudattamista;

Epäilty petokset ja suosikkijärjestelmä komissiossa

20. panee hämmästyneenä merkille, että komissio ei ole varapuheenjohtaja Kinnockin maaliskuussa 2001 antamasta ilmoituksesta huolimatta vielääkään noudattanut parlamentin kehotusta (vuoden 1998 yleisen talousarvion toteuttamisesta 4. huhtikuuta 2001 annetun päätöslauselman⁽²⁾ 14 kohta) esiintyä asianomistajana ns. PerryLux-tapauksessa ja saada näin tilaisuus tutustua asiakirjoihin;

21. muistuttaa, että eräeseen entiseen komission jäseneseen kohdistuu syytös, jonka mukaan hän olisi käyttänyt virka-autoja yksityisiin tarkoituksiin; muistuttaa lisäksi, että eräeseen toiseen entiseen komission jäseneseen kohdistuu syytöksiä, joiden mukaan

- a) häneen läheisesti sidoksissa olevalle yritykselle olisi vähän ennen hänen komission jäseneksi tuloaan myönnetty vilpillisin keinoin useita sopimuksia,
- b) eräs hänen neuvonantajistaan olisi hänen ansiostaan saanut ilmaiseksi käyttöönsä kalliin asunnon Brysselistä,
- c) eräs saksalainen asianajaja olisi saanut hämähäiseksi sopimuksia merkityksettömistä tutkimuksista ja päässyt näin liikkumaan vapaasti komission jäsenen kabinetissa ja voinut mahdollisesti tutustua ja vaikuttaa arkaluontoisiin asioihin (tapaus Leuna), joita komissio tuolloin käsitteli;

22. muistuttaa komissiota siitä, että vaikka näistä teoista ei Belgian rikoslain mukaan voitaisikaan nostaa syytteitä, niihin syyllistyneitä voidaan ja pitää rangaista EY:n perustamissopimuksen 213 artiklassa tarkoitettua velvollisuuksien rikkomisesta; toistaa siksi vaatimuksensa⁽³⁾ asian viemisestä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, jos käy ilmi, että edellisen komission jäsenet ovat rikkoneet virkavelvollisuuksiaan; kehottaa komissiota luopumaan odottavasta kannastaan ja käynnistämään tarvittavat tutkimukset;

Euroopan syyttäjäviranomainen

23. pitää myönteisenä Eurojust-yksikön perustamisessa saavutettua edistymistä; odottaa, että jäsenvaltioiden lähettämien 15 Eurojust-edustajan lisäksi saadaan viimeistään vuoden 2002 puoliväliin mennessä talousasioita käsittelevä Euroopan syyttäjäviranomainen, koska Eurojust voi ainoastaan yhteistyössä tällaisen syyttäjäviranomaisen kanssa edistää tehokkaasti Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamista;

24. pitää myönteisenä komission tukea ajatukselle Euroopan syyttäjäviranomaisesta ja odottaa, että komissio käsittelee lupaamassaan vihreässä kirjassa myös sitä, miten voidaan perustaa EY:n perustamissopimuksen nojalla petostentorjuntakertomuksesta 1999 14. maaliskuuta 2001 annetun päätöslauselman⁽⁴⁾ 8 kohdassa vaadittu talousasioita käsittelevä Euroopan syyttäjäviranomainen, joka vastaisi aluksi vain sisäisistä tutkimuksista ja jolla olisi toimivaltaisiin kansallisiin viranomaisiin nähden puhtaasti neuvoo-antava rooli ilman omaa toimivaltaa; toteaa, että OLAFin valvontakomitea on uusimmassa toimintakertomuksessaan tukenut vaatimusta tällaisesta syyttäjäviranomaisesta, jonka valtuudet rajoittuisivat aluksi sisäisiin tutkimuksiin, ja maininnut sen eräänä ehtona, jolla taataan OLAFin tekemien tutkimusten lainmukaisuus ja legitimitetti;

25. pitää myönteisenä ja kannattaa välttämättömänä toisena vaiheena komission ehdotusta siitä, että muutetaan ensi tilassa EY:n perustamissopimusta ja annetaan sitten talousasioita käsittelevälle Euroopan syyttäjäviranomaiselle laajemmat valtuudet;

⁽¹⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, kohta 3.

⁽³⁾ Edellä mainitun 4. huhtikuuta 2001 annetun päätöslauselman 18 kohta.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, kohta 11.

Torstai 29. marraskuuta 2001

26. katsoo, että parlamentin jo vuonna 1998 esittämien vaatimuksien ⁽¹⁾ johdosta on viimein ryhdyttävä toimiin ja otettava käyttöön seuraaviin kysymyksiin liittyviä toimia EY:n perustamissopimuksen 280 artiklan mukaisesti:

- a) unionin toimielinten ja kansallisten oikeusviranomaisten välinen yhteistyö,
- b) OLAFin sellaisten valtuuksien toimeenpano, joita ei ole vielä säädelty selkeästi, erityisesti valtuudet, jotka koskevat oikeustoimiin ryhtymistä, asiakirjojen suojaamista ja henkilökohtaista vapautta rajoittavien toimien hyväksymistä,
- c) OLAFin toiminnan alistaminen tuomioistuimen valvontaan,
- d) OLAFin toimihenkilöiden velvollisuus vanhoa vala;

Savukkeiden salakuljetus

27. pitää erityisen myönteisenä, että komissio pitää kiinni kanteestaan, joka on nostettu Yhdysvalloissa suuria tupakkakonserneja vastaan, koska vuosikautia jatkunut erittäin mittava savukkeiden salakuljetus Eurooppaan ei olisi mahdollista ilman näiden konsernien myötävaikutusta; pitää valitettavana, että Irlanti, Itävalta, Luxemburg, Tanska ja Yhdistynyt kuningaskunta eivät ole kymmenen muun jäsenvaltion mukana yhtyneet tähän kanteeseen;

28. katsoo, että mitä tulee tavoitteeseen, joka koskee yli EU:n sisäisten rajojen ja kolmansista maista EU:hun tapahtuvan savukkeiden salakuljetuksen ja veropetosten torjuntaa, verokantojen lähentäminen ei riitä ratkaisemaan ongelmaa; kehottaa komissiota tekemään tehokkaita ehdotuksia mahdollisimman pian;

29. korostaa, että Yhdysvalloissa vireillä olevan kanteen kanssa on samanaikaisesti tehostettava unionin sisällä toteutettavia toimia savukkeiden salakuljetuksen estämiseksi; katsoo, että on pyrittävä siihen, että salakuljetuslähetystyksiä ei pysäytetä pelkästään rajatarkastusten avulla, vaan ryhdytään tarkoin suunnattuihin toimiin ennen lähetysten liikkeelle lähtöä, eli lisätään valmistajien, varastojien ja sellaisten yritysten valvontaa, jotka väärinkäyttävät virallista passitusjärjestelmää laillisena kanavana petoksille;

30. kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, että Italian viranomaiset ilmoittavat välittömästi, mitä toimia ne ovat toteuttaneet sen jälkeen, kun ne olivat saaneet Montenegrossa 1996 ja 1997 toteutettujen kahden UCLAF-tehtävän johdosta todisteita ja tarkkoja tietoja salakuljetusten järjestäjistä;

Yhteistyö Sveitsin kanssa

31. muistuttaa, että eurooppalaisille veronmaksajille aiheutuu miljardiluokan vahinkoja, koska yhteistyö Sveitsin kanssa kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa erityisesti riskitavaroiden (savukkeet, alkoholi, jalometallit, elektroniikka) osalta ei toimi asianmukaisella tavalla; toteaa, että parlamentti ei voi hyväksyä uusia sopimuksia Sveitsin kanssa, ellei järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevaa yhteistyötä saada tehostettua;

32. toteaa, että järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa on kyse myös jäsenvaltioiden uskottavuudesta ja viittaa tässä yhteydessä esimerkiksi

- a) Italiassa hiljattain tehtyihin lainmuutoksiin, joilla otetaan käyttöön uusia virallisia menettelyvaatimuksia, jotka vaikeuttavat Sveitsin kanssa toteutettavaa rajat ylittävää oikeudellista yhteistyötä rikoksissa, kuten rahanpesu ja aseiden, huumeiden ja savukkeiden salakuljetus, tai tekevät sen täysin mahdottomaksi,
- b) Ranskan kansalliskokouksen pyynnöstä äskettäin laadittuun kertomukseen, jonka mukaan eurooppalaiset syyttäviviranomaiset ja tuomarit valittavat vakavia vaikeuksia Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtävässä yhteistyössä rahanpesun torjumiseksi;

⁽¹⁾ Edellä mainitun 7. lokakuuta 1998 annetun päätöslauselman 4 kohta.

Torstai 29. marraskuuta 2001

OLAFin kehittäminen

33. vahvistaa vaatimuksensa ⁽¹⁾, jonka mukaan OLAFin on horisontaalisia ja toimielinten välisiä tehtäviä hoitavana elimenä perustettava yksiköjä myös Luxemburgiin; viittaa tässä yhteydessä kyseisen toimipaikan merkitykseen yhteisön taloudellisille operaatioille ja sen toimielimille ja yksiköille (lähes 7 000 virkamiestä);

34. muistuttaa, että OLAFin tehtävä on suorittaa tarvittaessa tutkimuksia kaikissa yhteisön toimielimissä; korostaa OLAFin toimielinten välisen tehtävän huomioon ottaen, että on yhteisön kaikkien toimielinten etujen mukaista hyödyntää täysimääräisesti henkilöstösääntöjen tarjoamia mahdollisuuksia ja määrätä virkamiehiä määrääjäksi OLAFiin tai OLAFin valvontakomitean sihteeristöön;

35. kehottaa Italian hallitusta lopettamaan käytännön, jolla se on estänyt virkavapauksien myöntämisen italialaisille syyttäjille, jotta he voisivat hoitaa OLAFin johtotehtäviä;

36. kehottaa etsimään vastuulliset henkilöt ja rankaisemaan heitä, jos osoittautuu, että OLAFin edeltäjä UCLAF on antanut komissiolle väärää tai harhaanjohtavaa tietoa tietyistä tapauksista tai että asiakirjoja on manipuloitu tutkimusten vaikeuttamiseksi tai estämiseksi;

Euroopan parlamentille tiedottaminen

37. pitää myönteisenä, että OLAF on petostentorjunnasta 14. maaliskuuta 2001 annetun päätöslauselman ⁽²⁾ (22 kohta) jälkeen toimittanut parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle kertomuksia sisäisistä ja ulkoisista tutkimuksista ja mahdollistanut niiden käsittelyn työjärjestyksen liitteen VII nojalla (kertomusten luottamuksellinen käsittely, johon voivat osallistua valiokunnan jäsenet); pyytää OLAFia ilmoittamaan, minä päivänä syytös vastaanotettiin, kokonaiskustannukset, suurimmat ongelmat ja komissiolle ja/tai muille osapuolille annetut suositukset; kehottaa komissiota omaksumaan vastaavan käytännön ja mahdollistamaan parlamentin pyynnöstä ja luottamuksellisuussääntöjen mukaisesti tutustumisen komission sisäisiin tilintarkastus- ja muihin tarkastuskertomuksiin;

38. muistuttaa OLAFin johtajaa siitä, että parlamentti ja sen asiasta vastaava valiokunta tarvitsevat säännöllisesti vankkoja tietoja ja tilastoja, joista käy ilmi, mihin tuloksiin OLAFin tutkimuksissa on päädytty, mitä rikosoikeudellisia ja kurinpidollisia seuraamustoimia on toteutettu ja missä määrin väärin perustein maksettuja rahoja on onnistuttu perimään takaisin yksittäisissä tapauksissa;

39. panee hyvin huolestuneena merkille, että OLAFin johtajaa ilmeisesti painostetaan luopumaan tähänastisesta käytännöstä, jonka mukaan hän on toimittanut parlamentille luettelon meneillään olevista sisäisistä tutkimuksista; palauttaa mieleen, että OLAFin suorittamat sisäiset tutkimukset tapahtuvat nykyään ilman tuomarien tai syyttäjien valvontaa ja että juuri siitä syystä parlamentin suorittama tehokas valvonta on erittäin tärkeää; muistuttaa, että tässä valvonnassa noudatetaan tiukasti parlamentin työjärjestyksen liitettä VII (luottamuksellisten tietojen ja asiakirjojen käsittely); kehottaa puhemiestä ryhtymään parlamentille EY:n perustamissopimuksen 276 artiklan perusteella kuuluvan tiedonsaantioikeuden nojalla tarvittaviin oikeudellisiin toimiin, ellei parlamentin asiasta vastaava valiokunta ole 1. tammikuuta 2002 mennessä saanut täydellistä luetteloa meneillään olevista sisäisistä tutkimuksista;

*

* *

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, OLAFin johtajalle, yhteisöjen tuomioistuimelle ja tilintarkastustuomioistuimelle.

⁽¹⁾ Edellä mainitun 7. lokakuuta 1998 annetun päätöslauselman 3 kohdan n alakohta.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, kohta 11.